

Ungersk og Tyrolsk Sang.

Marqué.

Alfred.

Ah! ne crains pas que ja-mais je t'ou-bli-e de mon a-mour ton coeur at'il dou-
Vær ei til Mis-tro o Pi-ge! strax fær-dig; jeg er dig huld trods al Afstand og

té? je suis fi-dèle autant que toi jo-li-e, va tu dois croire à mon fi-de-li-té, va tu dois
Tid. Jeg er saa trofast som du er elsk-vær-dig; nu til min Tro-skab jeg veed du slaer Liid! nu til min

Malthilde.

croire à ma fi-de-li-té. Je ne crois plus ton lan-ga-ge, tu dois fuir loin de moi;
Tro-skab jeg veed du slaer Liid. Mig din Snak ei kan be-dra-ge, gaae din Vei! kom ei her!

quand d'amour le doux ser-va-ge nous te-nait sous sa loi, je ne croyais pas si quel qu'un, hélas! dut trahir sa foi, que ce
Da i fordums gla-de Da-ge du din Mø hav-de kier, jeg ei havde troet, hvis der ske-te Svig, at det blev dit Skarn som da

serait toi; je ne crois plus ton langage, tu dois fuir loin de moi! quand d'amour le doux servage, nous te nait sous sa
 narred mig! Mig din Snak kan ei be_dra_ge! gaae din Vei! kom ei her! da i fordums gla_de Dage du din Mø hav_de
 Alfred.

Va tu dois cioire au plus tendre lan_ga_ge l'a_mour tou_jours me re_tient sous ta
 Troe, at mit Hierte al_le_ne du ei_er, Een jeg kun elsker! det e_vig er

loi; je ne croyais pas si quel-qu'un, hélas! dut trahir sa foi, que ce serait toi; je ne crois plus ton langage, tu dois
 kier! jeg ei havde troet, hvis der ske_te Svig, at det blev dit Skarn som da narred mig! Mig din Snakei kan bedrage gaae din

loi; si l'un de nous peut être un jour vo_la_ge, j'en fait ser_ment ce ne
 dig; og vin_der Let_sind blandt os en_gang Sei_er, svær_ger jeg vist at det

fuir loin de moi! je ne crois plus ton langa_ge, tu dois fuir loin de moi!
 Vei! kom ei her! mig din Snak ei kan be_dra_ge, gaae din Vei! kom ei her!

se_ra pas moi, j'en fait ser_ment ce ne se_ra pas moi!
 bliver ei mig, svar_ger jeg vist at det bliver ei mig!